

Hámos Imréné Férjével És Kislányával

Ez a férjem Hahn Imre, én és a lányunk, Marika. A kép 1933-ban készülhetett, mert Marika ebben az évben született, és itt még pólyás. A kertünkben Mátyásföldön. A mátyásföldi ház eredetileg a férjem és az anyósom nevére volt, azért, mert egyformán adtak az előleghez, és arról volt szó, hogy közösen fogják fizetni. A házat már együtt néztük ki az esküvő előtt. Pest környékén akartunk venni, mert az anyósommal közösen volt ez, és ő vidékre akart menni. Nagyon szeretett engem. Jobban szeretett nálam lakni, mint a saját lányainál. Minden hónapban bement egy-két napra a lányaihoz, de egy-kettőre telefonált a férjemnek, hogy gyere értem, megyek haza. Jó kis pletykás öregasszony volt. A testvére, a Lina néni ott lakott szintén Mátyásföldön, és összeültek és pletykáltak a családról. Kedves asszony volt, a gyerekeket nagyon szerette, vitte őket moziba, amikor még jól volt. Az anyósom semennyire nem volt vallásos. Templomba nem járt. Böjtölt [Jom Kipurkor]. Eredetileg a ház két szoba összkomfort volt. Vadonatúj ház volt, 1928-ban épült. A Pesti Hírlap volt tulajdonosa, Nógrádi Károly vette meg valami fatelepestől ezt a területet és parcellázta, és ő építtette ezeket a házakat eladásra. Egy csibész volt az építő, mert amit lehetett, mindent kispórolt a házakból. Nagyon jól néztek ki ezek a házak, fehér kétszárnyas ajtók, parkettázva a szobák, de a parkettát a csupasz földre rakta le, úgyhogy 6-7 év múlva ki kellett dobni, mert elrohadt a parketta, és újra kellett parkettázni a két szobát. Pénzt nem kaptam [hozományba], de a teljes lakást a szüleim bútorozták be. Kaptam egy hálószo- és egy ebédlőbútort és egy konyhabútort meg tűzhelyt. Két ágy a hálószo- és ebédlőszobában, két éjjeliszekrény, két nagy szekrény, egy fehéreneműs meg egy akasztós, egy nagy tükör. A tükörnek volt két szekrénye, az akkori divat szerint szép világos fából. Meg még egy kanapé -- ez volt a hálószo- és ebédlőszobabútor. Az ebédlő egy egyszerű, hosszú ebédlőkredenc volt 3 ajtóval, nem volt egy drága bútor, egy tálaló volt ehhez, egy vitrin, egy nagy ovális széthyitható asztal, 2 karosszék és 6 szék volt hozzá, kis berakásokkal. A bútort készen vették. És nászajándékba konyhaedényeket, teáskészletet, sok pohárkészletet, szőnyeget, csillárt, mindenfélét kaptam. Szóval ilyen kispolgári módon. Most már 3 szobás a ház, mert 1939-ben építettünk hozzá még egy szobát. Eredetileg azért építettük, mert a férjem testvérének, a Klárinak a férje B-listás lett, és egy darabig odaköltöztek a férjem másik testvéréhez, és a bútort kihozták Mátyásföldre. Az anyósomnak, aki nálunk lakott, először az

ebédlőbe tettük ki a díványt, és később a harmadik szobában lakott. A gyerekek velünk aludtak még akkor. Nem volt gyerekszoba. Más világ volt akkor.